

"Al liep ik honderd jaren"

*De wereld is groot
zo groot en toch ook
weer zo klein
lopend duurt het jaren
in een straaljet uren
digitaal duurt het seconden
een minuut is al te lang
en toch is de afstand onoverbrugbaar*

*kan je niet spreken alleen schrijven
kan je troosten
over je verdriet kan ik praten
alleen digitaal
lopend kom ik niet bij je
al liep ik honderd jaren*

*je ogen zie ik niet
wil het zien je verdriet
samen met je huilen
het begrijpen wat je zegt
het troosten wat je nodig hebt
want je moet verder met het leven
digitaal of lopend*

SB

© november 2009, sb lavandula, BasicPublishing.nl